

Проаналізувавши думки ряду авторів з означеної проблеми, можна констатувати, що на формування здорового способу життя студентів впливає: по-перше, необхідність інформування студентів про стан і зміну їх здоров'я; по-друге, оволодіння студентами досвіду формування ЗСЖ; по-третє, створення необхідних умов у ВНЗ для ведення ЗСЖ; по-четверте, проведення різних наукових і культурних заходів по даній темі.

На мій погляд, якщо всі перераховані вище умови будуть виконуватися, то кількість студентів, які ведуть здоровий спосіб життя, збільшиться.

Перелік використаної літератури:

1. Гулина М.А. Словарь-справочник по социальной работе. М., 2010. 400 с.
2. Журавская Н.В. Проблемы формирования мотивации к здоровому образу жизни у студентов нефизкультурного вуза // Ученые записки университета имени П.Ф. Лесгафта. – 2009. – №12. – С.49 – 52.
3. Иванова С.Ю. Формирование потребности студентов вуза в здоровом образе жизни: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.01. – Кемерово, 2008. 266с.
4. Кравченко Т.М. Формирование здорового образа жизни студентов в вузе: дис. канд. пед. наук: 13.00.08. – М., 2004. 139с.
5. Околелова В.А. Формирование здорового образа жизни студентов в процессе обучения в педагогическом университете.: Дис. канд. пед. наук. – Самара, 2004. 246 с.

ФОРМУВАННЯ АСПЕКТІВ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ НА УРОКАХ ХІМІЇ

*Потапенко Аліна Олександрівна
м. Полтава*

Сьогодні процес модернізації освіти та виховання спрямовані на забезпечення умов для якісної освіти шляхом формування покоління, спроможного до толерантного сприйняття світу, безконфліктної життєдіяльності в ньому, здатного вчитися протягом життя, створювати й розвивати цінності громадянського суспільства.

Головне завдання школи – це не тільки підготовка дитини, підлітка до самостійного життя з наданням для цього необхідної освіти, а й збереження й зміцнення здоров'я вихованців. Головна задіяна особа, яка турбується про здоров'я учнів у навчальних закладах, – педагог. У педагога є можливості для позитивного впливу на здоров'я учня шляхом підвищення рівня його грамотності, удосконалення навичок застосування знань у повсякденному житті, виховання культури здоров'я, заохочення до здорового способу життя.

Здоров'язбережувальна функція закладу освіти проявляється на двох рівнях: змістовому та процесуальному. Перший визначається включенням питань здоров'я в зміст навчальних програм; другий – забезпеченням здоров'язбережувального результату проведення навчально-виховного процесу.

Завдання учня – набути компетенції розумної турботи про своє здоров'я. Завдання ж учителя – у максимальній взаємодії допомогти учневі виконати це завдання. Учень має бути зацікавлений у тому, щоб процес навчання втілювався більш ефективно та якісно. По-перше, це сприятиме більш високій якості знань; по-друге, дозволить менше хвилюватися, стомлюватися; по-третє, допоможе зберегти власне здоров'я.

У сучасному світі, у «хімічну» епоху, актуальні щодо збереження здоров'я учнів уроки хімії. Адже вчителі хімії зобов'язані не лише давати ґрунтовні теоретичні знання, а й учити використовувати їх у повсякденному житті, формувати в учнів свідому потребу в здоровому способі життя.

Практично кожна тема програми хімії в школі має прикладне здоров'язбережувальне значення [2]. Щоб його пояснити учневі учитель має творчо підходити до викладання предмета. Хімія та основи здоров'я – це дві споріднені дисципліни, які значною мірою переплітаються, доповнюючи одна одну, і в результаті формують в учнів основи здорового способу життя.

Аналіз досліджень з проблеми формування здоров'язберігаючого освітнього середовища через реалізацію здоров'язберігаючих освітніх технологій в навчально-виховному процесі значний внесок зробили праці вчених Смірнов Н. К., Севрук А. І., Борисова І. П. та інші [4; 3; 1]. В цих роботах розглядаються підходи до реалізації здоров'язберігаючих освітніх технологій в навчально-виховному процесі, надаються визначення поняття «здоров'я», «здоров'язберігаючі

освітні технології», наведені класифікації здоров'язберігаючих технологій, накреслюються способи методичного супроводу діяльності педагога по реалізації здоров'язберігаючих освітніх технологій.

Якісне навчання хімії в школі неможливе без застосування хімічного експерименту. Поряд з традиційними дослідами, що охоплюють зміст курсу хімії, необхідно вводити в шкільну практику експеримент з використанням речовин та препаратів побутової хімії, лікарських препаратів, харчових продуктів, що дозволяють сформувати в учнів таку здоров'язберігаючу компетентність як грамотне поводження з хімічними речовинами у повсякденному житті. При плануванні таких експериментів перевага надається тим, які можуть бути застосовані в повсякденному житті (виведення плям іржі за допомогою лимонної кислоти та кухонної солі; добування крохмалю з картоплі; зберігання харчових продуктів; використання питної соди як мийного засобу та розпушувача). Експеримент ужиткового характеру сприяє створенню життєвих ситуацій, для реалізації яких учні мобілізують свої знання, уміння, певний життєвий досвід[2].

Під час викладання хімії завдання вчителя полягає в наступних аспектах:

- престиж здорового способу життя, ціннісного ставлення до здоров'я серед учнів;
- удосконалення науково-теоретичної та практичної підготовки педагога в галузі здоров'язбереження ; оволодіння здоров'язберігаючими технологіями;
- створення апробованої системи дидактичних матеріалів по формуванню компетентного ставлення до власного здоров'я;
- підвищення мотивації до рухової діяльності;
- розвиток реальних розумових можливостей учнів, підвищення рівня їх вихованості, самостійності, творчої активності;
- розширення і поглиблення теоретичних знань учнів у галузі здорового способу життя;
- отримання об'єктивної інформації про рівень та динаміку якості валеологічних знань[3].

Здоров'я – найважливіша цінність не лише окремої людини, а й загалом усього суспільства. Щоб людина мала змогу піклуватися про своє здоров'я, вона повинна свідомо ставитися до життя, як найважливішого дарунка природи.

Тому формувати культуру розуміння пріоритету здорового способу життя, надавати ґрунтовні знання про здоров'я потрібно учням на уроках хімії, щоб знання, вміння, навички перейшли у звичні, необхідні потреби.

Перелік використаної літератури:

1. Борисова І. П. Забезпечення здоров'язберігаючих технологій в школі / І. П. Борисова // Довідник керівника освітньої установи. – 2005. – №10. – С. 84 – 92.
2. Воронцова Т. В., Мацебула Н. В., Репік І. А. Основи безпеки життєдіяльності. – К.: Алатон, 2005.
3. Севрук А. І. Здоров'язберігаючий урок / А. І. Севрук, Е. А. Юніна // Шкільні технології.-2004. – №2. – С.200 – 207.
4. Смирнов Н. К. Здоров'язберегаючі освітні технології в сучасній школі. – М.: АПК і ПРО,2002. – 121с.

АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ У ПІДЛІТКІВ

*Данько Людмила Іванівна
м. Полтава*

Наприкінці ХХ століття лідери світової науки віднесли проблему здоров'я до кола глобальних проблем, вирішення яких обумовлює факт подальшого існування людства як біологічного виду на планеті Земля. Сьогодні в Україні серед важливих завдань активізується проблема збереження власного здоров'я, як найвищої суспільної цінності. Сприяння профілактиці найбільш розповсюджених захворювань та викоріненню залежності від негативних факторів впливу, система освіти передбачає запровадження окремих підходів та шляхів стимулювання здорового способу життя підлітків. Зміцнення та збереження здоров'я це пріоритетні напрямки основних законодавчих актів та нормативно-правових документів з фізичної культури.

Здоровий спосіб життя – це спосіб життя людини, який сприяє профілактиці хвороб і зміцненню здоров'я. Люди, які додержуються здорового способу життя, здатні реалізувати свої